

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Barcari Valentina,
în cauza civilă la cererea înaintată de ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura
de faliment, către Barcari Valentina cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de Barcari Valentina, fiind modificată hotărârea din
22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 18 octombrie 2019, reprezentantul ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în
procedura de faliment, lichidatorul Sacaliuc Igor, a depus o cerere de chemare în
judecată către Barcari Valentina cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că Barcari Valentina este proprietara
apartamentului 12 din str. XXXXXXXXXXXXX, 9, mun. Chișinău. Astfel, Barcari
Valentina a beneficiat de serviciile comunale în volum deplin, fără întreruperi, în
conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fapt pentru care a fost deschis un cont
personal, iar conform informației privind situația despre achitarea energiei termice,
pârâta Barcari Valentina, proprietara apartamentului 12 din str. XXXXXXXXXXXXX,
9, mun. Chișinău, a acumulat până la data de 01 octombrie 2019, o datorie pentru
energia termică în mărime de 4610,51 lei.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 25 alin. (1) din Legea
serviciilor publice de gospodărie comunală, pct.17, 18 din Regulamentul cu privire
la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru
fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de
la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea
Guvernului RM nr.191/19.02.2002, art. 512, 514, 572 din Codul civil.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii și dispunerea
încasării din contul pârâtei Barcari Valentina a datoriei pentru consumul energiei

termice în sumă de 4610,51 lei, acumulată în perioada de până la data de 01 octombrie 2019, pentru apartamentul 12 din str. XXXXXXXXXXXX, 9, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura de faliment, către Barcari Valentina cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat de la Barcari Valentina în beneficiul ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura de faliment, datoria în sumă de 4610,51 lei. S-a încasat de la Barcari Valentina în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prin decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Barcari Valentina, fiind modificată hotărârea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, micșorată suma datoriei pentru serviciile comunale de la 4610,51 (patru mii șase sute zece,51 bani) lei până la suma de 2987 (două mii nouă sute optzeci și șapte) lei, în rest, a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că argumentele apelantei ce țin de respingerea acțiunii sunt neîntemeiate, or, alegațiile apelantei precum că odată ce imobilul este deconectat de la agentul termic încă din anul 2004, iar apartamentul său nu este tranzitat de nicio coloană, nu își regăsesc confirmare. Cu toate acestea, conform Anexei nr.7 pct. 8 cu indicele 6 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, în cazul în care în blocul locativ nu există încăperi tehnice, etaje tehnice și subsoluri, iar în apartamentul deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, începând cu 01 iunie 2016, consumatorul va achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate în mărime de 5% din costul energiei termice, calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, astfel, apelanta este obligată să achite serviciul prestat. Mai mult, instanța de apel a menționat că apelanta nu a contestat facturile emise, urmare a cărui fapt, se prezumă că tacit a acceptat serviciul livrat și nu are pretenții la volumul, cantitatea și calitatea acestuia.

Suplimentar, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, odată cu depunerea cererii de apel motivat, apelanta a invocat omiterea de către reclamantă a termenului de prescripție la adresarea în instanța de judecată cu acțiunea în cauză, solicitând instanței de apel să se expună asupra acestui aspect. Astfel, instanța de apel, analizând materialele cauzei în raport cu invocarea de către apelantă a excepției de tardivitate în instanța de apel, a constatat că, înaintând prezenta acțiune în instanța de judecată, reclamanta a solicitat încasarea datoriei pentru energia termică pentru perioada 01 octombrie 2015 - 01 octombrie 2019. Respectiv, instanța de apel a apreciat critic concluzia primei instanțe privind încasarea datoriei de la Barcari Valentina pentru plata serviciilor de energie termică pentru perioada octombrie 2015 – octombrie 2016, în sumă de 1623,51 lei.

La 10 septembrie 2021, Barcari Valentina a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către

participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a invocat argumente similare celor din cererea de apel.

La 15 octombrie 2021, ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura de faliment, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Barcari Valentina este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 mai 2021 și expediată participanților la proces la 21 iulie 2021 (f.d. 94), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul a fost înregistrat la 10 septembrie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Barcari Valentina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Barcari Valentina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru